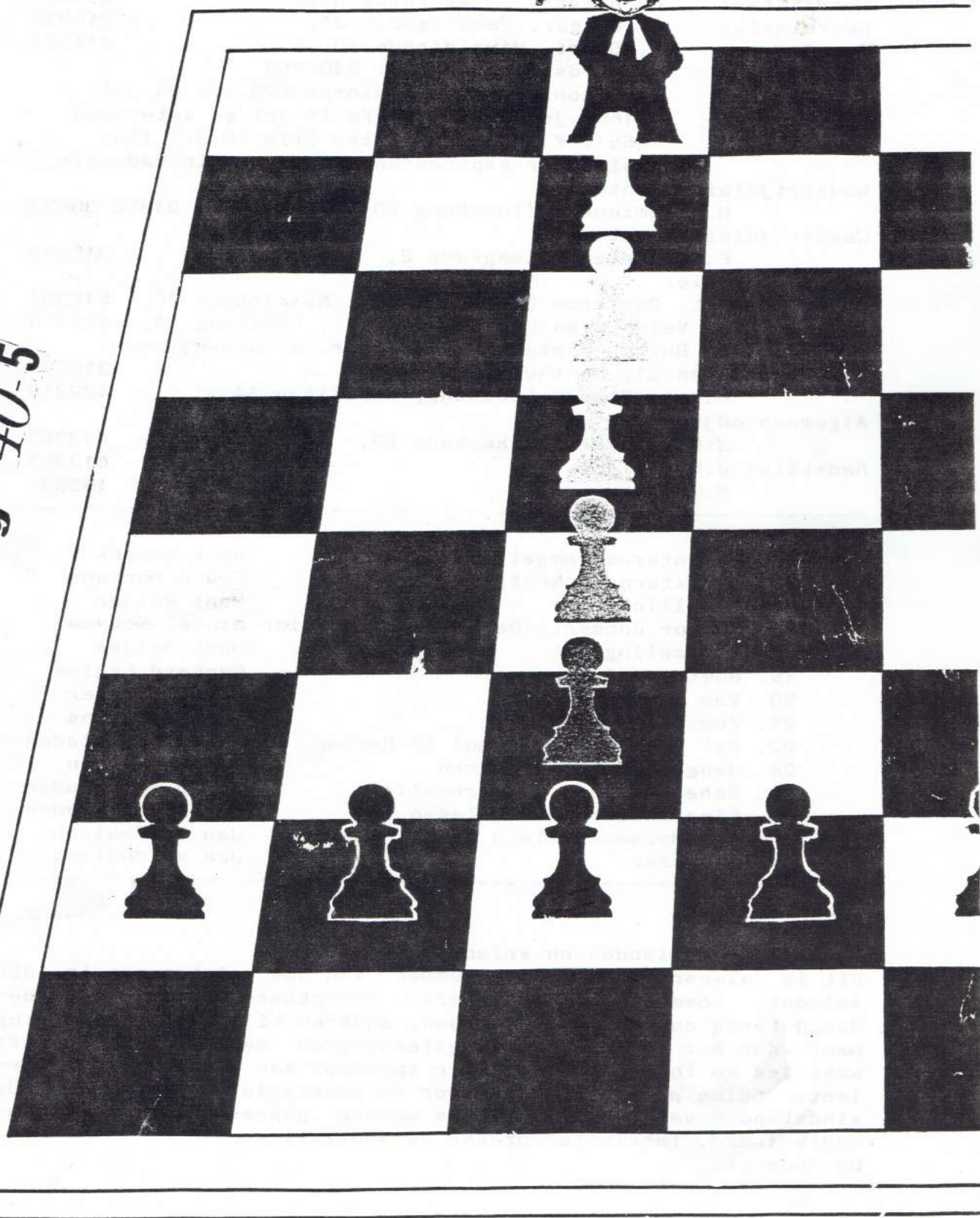

schaakvereniging promotie zoetermeer

jaargang 40-5

---S.V. PROMOTIE

Clubgebouw:	Wijkcentrum De Leyens Van 't Hoffplein 1	419596
Voorzitter:	H. Breuker, Hoekerkade 31,	316090
Secretaris:	O. Berger, Penninghove 21,	210932
Penning meester:	G. Swart, Vivaldirode 19, Postrekening No. 2405362	214121
	[Jaarcontributie: senioren (20 t/m 64 jr) f160; junioren (16 t/m 19 jr) en veteranen (65+) f110; aspiranten (t/m 15 jr) f75; (bij meer aspiranten uit een gezin reductie.)]	
Wedstrijdleader intern:	H.W. Smienk, Gildenburg 50, Gouda	01820-38573
Wedstrijdleader extern:	F.M. Martens, Kaagkade 2,	312343
Jeugdcommissie:	J.L. Dogterom (jeugdleader), Nesciohove 16,	512951
	J. Veldhuizen (externe comp.), Vletkade 34,	416170
	H. Buiten (interne comp.), Dr. A. Schweitzer- laan 31, Benthuisen	316292
	M. van Staden (lessen), Nervilijn 14,	422210
Algemeen adjunct:	J.W. Meijer, Hoekerkade 89,	413367
Redactie:	J.W. Meijer	413367
	M. Nepveu	169981

---INHOUD

1. De interne competitie	Henk Smienk
4. De externe competitie	Frans Martens
8. Dwaallichten	Hans Meijer
12. Doctor doceert: De geïsoleerde pion	Manuel Nepveu
18. Plotseling mat	Hans Meijer
19. Boetedoening	Gerhard Eggink
20. Van Uw Voorzitter	Harry Breuker
21. Zomercompetitie	Frans Martens
22. Het Pinkster toernooi te Bussum	Mildo van Staden
26. Jeugdcompetitie Intern	Herman Buiten
28. Schaakexamens bij Promotie	Mildo van Staden
29. Finalchesscard verslagen	Mildo van Staden
30. Jeugdschaak extern	Jan Veldhuizen
37. Kalender	Jan Veldhuizen

---BEDAKTIONEEL

Hallo Schaakvrienden en vriendinnen,
Dit is alweer het laatste nummer van ons cluborgaan in dit seizoen. Sommigen kijken hierin verlekkerd en enigszins be-
duusd terug op een mooi seizoen, anderen kijken eveneens terug
maar dan met walging en angstaanjagend depri. Doctor geeft
weer les en in dit nummer meer speciaal aan een zekere onver-
laat. Ruime aandacht is er voor de prestaties van de jeugd. De
eindstanden van de competities worden gepresenteerd en becom-
mentarieerd. Tenslotte spreekt Uw Voorzitter.
De Redactie.

De interne competitie.

Voor de laatste keer dit seizoen een verslag van de interne competitie. Allereerst wil ik U hierbij een afbeelding van ons nieuwe clublogo niet onthouden: ik hoop dat we er intensief gebruik van gaan maken.

Dan wil ik vanaf deze plaats FRITS HOORWEG van harte feliciteren met het behaalde clubkampioenschap. Met een fantastische score wist hij alle concurrenten ruim (bijna 700 punten!!) voor te blijven. Omdat ik geen cijfers van de vorige seizoenen tot mijn beschikking heb weet ik niet of het door hem behaalde aantal punten een recordscore is, hij zal er in ieder geval niet ver vanaf zitten. In de interne competitie is het zelfs niemand gelukt om van hem te winnen, ook onze 'oude' clubkampioen niet. De laatste speelde toch een teleurstellend seizoen: hij wist geen enkele prijs te winnen. Misschien dat dit de reden was voor zijn op - en aanmerkingen over het snelschaak-kampioenschap? Voor mij echter was het commentaar hierover van hem en anderen de druppel die de emmer deed overlopen: **ik stop ermee**. Zodoende zoekt het bestuur een nieuwe interne competitieleider, waarover later meer. In de overige finalegroepen was de strijd dit jaar niet zo spannend als we verwachtten. Misschien moet het hele systeem van finalegroepen wel op de helling, ik laat dit echter over aan de nieuwe competitieleider. In ieder geval wil ik de winnaars van de overige groepen ook van harte feliciteren met het door hen gehaalde resultaat. Aangezien ik alle spelers voldoende tijd had gegeven om de finalegroepen tot een goed einde te brengen en omdat ik de buik goed vol van van deze ondankbare taak had ik besloten om de gehele competitie in een keer af te ronden. Dit betekende dat een aantal afgebroken partijen gearbitreerd zijn terwijl de partijen waarvan een speler op de laatste avond niet op kwam dagen een reglementaire nul voor die speler betekende. Spelers die nog een aantal partijen moesten spelen konden dit doen door middel van een versneld tempo. Alhoewel dit enige ontevredenheid opleverde waren de op deze manier bepaalde resultaten niet meer van belang voor de eindrangschikking. Zodoende werden de groepen gewonnen door: Groep B: Willem Broekman (te groot voor het tafellaken en te klein voor het servet?), Groep C: Henk Luitjes (maakte eindelijk de hooggespannen verwachtingen waar), Groep D: Henk Breugem (onverwacht maar niet onverdiend), Groep E: Ronald Perluka (keurige score), Groep F: Martin van Staden (dankzij een weloverwogen 'verbrande aarde' politiek),

Groep G: Rudy Matai (heeft het reglement dus niet nodig om in groep 2 te blijven) en groep H: Johan(?) Kieven. Om Uw nieuwsgierigheid te bevredigen volgt nu de eindstand van de verschillende groepen:

Groep A:

1. Hoorweg	5½	uit 7,	3424 pnt.
2. Bannink	4½	uit 7,	2772 pnt.
3. Kuipers	5	uit 7,	2633 pnt.
4. Wassenaar	3	uit 7,	2528 pnt.
5. Noordhoek	2	uit 7,	2287 pnt.
6. Nepveu	3	uit 7,	2249 pnt.
7. Kalkwijk	2½	uit 7,	2248 pnt.
8. Peerdeman	2½	uit 7,	2240 pnt.

Groep B:

1. Broekman	5	uit 6.
2. Boerkamp	4	uit 6.
3. Blankespoor	3	uit 6.
4. Staden, Mi van	3	uit 6.
5. Blok, S	2	uit 6.
6. Wijks	2	uit 6.
7. Duijvestein	2	uit 6.
8. Mostert	geen	deeln.

Groep C:

1. Luitjes	5½	uit 7.
2. Veldhuizen, N	4½	uit 7.
3. Lipka, J	4	uit 7.
4. Sibbing	4	uit 7.
5. Stoop	3	uit 7.
6. Veldhuizen, J	2½	uit 7.
7. Ameling	2½	uit 7.
8. Kunnen	2	uit 7.

Groep D:

1. Bruegem, H	5½	uit 7.
2. Toxopeus	4½	uit 7.
3. Eggink	3½	uit 7.
4. Thoutenhoofd	3½	uit 7.
5. Buiten	3½	uit 7.
6. Blok, M	2½	uit 7.
7. Martens	2½	uit 7.
8. Briggeman	2½	uit 7.

Groep E:

1. Perluka	6	uit 7.
2. Smienk	4½	uit 7.
3. Smit, T	4½	uit 7.
4. Hak	4	uit 7.
5. Vanheusden	3	uit 7.
6. Vries, L de	3	uit 7.
7. Knops	2	uit 7.
8. Cuijpers	1	uit 7.

Groep F:

1. Staden, Ma van	4½	uit 6.
2. Hageman	4	uit 6.
3. Berg, J vd	3	uit 6.
4. Zee	3	uit 6.
5. Breuker	2½	uit 6.
6. Berger	2	uit 6.
7. Vermeulen	2	uit 6.
8. Hagoort	geen	deeln.

Groep G:

1. Matai	4½	uit 7.
2. Slooten, van	4½	uit 7.
3. Nies, van	4	uit 7.
4. Vries, R de	4	uit 7.
5. Dogterom	3½	uit 7.
6. Vossepoele	2½	uit 7.
7. Boersma	2	uit 7.
8. Koolen	2	uit 7.

Groep H:

1. Kieven	6	uit 8.
2. Swart	4½	uit 8.
3. Meijer	4	uit 8.
4. Karsdorp	4	uit 8.
5. Harst vd.	4	uit 8.
6. Prein	3½	uit 8.
7. Ginkel, van	3	uit 8.
8. Schoon	2½	uit 8.
9. Blaauwen, den	2½	uit 8.
10. Tromp	2	uit 8.
11. Pronk	1½	uit 8.
12. Meeberg, vd	½	uit 8.

Aangezien ik niet weet of iemand anders een verslag heeft gemaakt van het snelschaakkampioenschap volsta ik hierbij om de winnaar te noemen: Sander Blok. Hij wist in een spannende finale aan de goede kant van de score te blijven tegen Eelco Kuipers. Dit snelschaakkampioenschap heeft nogal wat commotie teweeg gebracht. De reden hiervoor is dat Frans (Martens) en ik dit voor de eerste keer organiseerden en geen ervaring hadden in de manier waarop je zoiets het beste kunt doen. Tevens had ik de euvele moed gehad om drie niet-leden mee te laten spelen, mijns inziens zou dat geen problemen op moeten leveren. Toen ik dit aan het begin van het toernooi meldde

kreeg ik dan ook niets te horen. Pas toen bleek dat ze alle drie geplaatst waren voor een van de twee finalegroepen was het geklaag niet van de lucht. Een beetje laat (en vooral behoorlijk schijnheilig) vind ik. Ook het commentaar na afloop was vel en kritisch: blijkbaar hebben wij als bestuursleden geen enkele krediet bij de zogenaamde topschakers. Je kunt een seizoen perfect leiden maar owee als je eens een keer een fout maakt. Nou heren U wordt bedankt. Aangezien ik blijkbaar rekening moet houden met een kleine groep van zogenaamd sterke spelers, bij een club als Volmac net zo'n grote nul als ik bij Promotie, anders zouden ze daar wel spelen, ten koste van een overgrote meerderheid die voor hun plezier komen ben ik met deze taak gestopt. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen maar voor mij is het woord vereniging het belangrijkste deel van het woord schaakvereniging. Of is het U niet opgevallen dat we dit jaar al weer meer senioren zijn kwijtgeraakt dan ons allen lief is. Nee, rekenen we de jeugd even niet mee dan kunnen we stellen dat het eigenlijk helemaal niet zo goed gaat met de club. Hierin zijn we echter niet de enigen want ook in Schakend Nederland wordt hierover gediscussieerd. Blijkbaar dient de vereniging meer te bieden dan een 'doodstille', prestatiegerichte clubavond. Er dient ruimte gemaakt te worden voor het sociale contact en dit kan best gerealiseerd worden zonder dat dit ten koste gaat van een bepaalde groep. In het nieuwe clubreglement heb ik getracht daar rekening mee te houden door bijvoorbeeld voor te stellen om het aantal per periode te spelen partijen op de vergadering vast te stellen zodat we aan een aantal avonden een andere invulling kunnen geven, waarbij het belangrijk is dat die alternatieve avonden open staan voor niet-leden, hetgeen dan ook gepubliceerd zou moeten worden. U vindt dit reglement elders in dit blad en kunt Uw op - en aanmerkingen schriftelijk bij het bestuur inleveren zodat we op de jaarvergadering kort en bondig kunnen blijven zonder in ellenlange discussies te geraken. Nu ik aan het eind van mijn latijn ben wil ik nog wel aangeven aan welke eisen een nieuwe competitieleider mijns inziens moet voldoen:

1. Gewenst is een jarenlange ervaring met kleine kinderen aangezien een aantal leden van de club dat ontwikkelingsstadium nooit gepasseerd is.
5. Enige ambitie in het schaken is U absoluut vreemd, het leiden van de competitie kost U minimaal twee finalegroepen en zeker 5 tot 6 bordpunten.

Ervan overtuigd dat ik volgend seizoen een zoetsmakende sportieve wraakactie zal nemen op een aantal onder U groet ik U en wens ik U nog een prettige vakantie,

Henk Smienk.

De interne competitie (slot)

Het nieuwe clubreglement zal aan het eerste nummer voor het nieuwe schaakjaar toegevoegd worden. Dit nummer zal u veertien dagen voor de volgende jaarvergadering toegezonden worden. Henk had aan bovenstaand lijstje nog drie eisen voor een intern wedstrijdleader toegevoegd. Wij hebben die eisen geschrapt. Ze leken ons niet relevant. Wij willen Henk bedanken voor de voortreffelijke wijze waarop hij het clubblad steeds van copy voorzien heeft. Het is jammer dat een zo'n creatief persoon nu al stopt met de functie van intern wedstrijdleader.

De redactie.

De externe competitie 1991/1992

Aan het eind van het seizoen kan de balans van de clubcompetities worden opgemaakt. Al met al kan gesproken worden van een redelijk seizoen. Dit jaar werd andermaal met drie jeugdteams (en vier seniorenteams) aangetreden, terwijl de drie sterkste jeugdspelers met succes hun opwachting maakten in Promotie 1 in de KNSB-competitie. De jeugdteams deden het behoorlijk goed, zeker als in aanmerking wordt genomen dat aan het begin van het seizoen ook nog twee sterkere spelers afhaakten om zich volledig aan de middelbare school te wijden. De seniorenteams draaiden eveneens behoorlijk, alleen het derde kon degradatie helaas niet ontlopen.

Naast de teamresultaten wil ik graag nog enkele andere wapenfeiten van Promotiespelers buiten het clubgebouw vermelden (voor de voortreffelijke resultaten van de jeugd verwijs ik naar de jeugdrubriek in ons clubblad).

Bernard Bannink speelde -als kampioen van de HSB van 1990- mee in de voorronden van het Nederlands kampioenschap. Op Teletekst hebben we allemaal kunnen volgen hoe hij aanvankelijk zelfs hoge ogen leek te gooien om de finale te bereiken, maar uiteindelijk bleek de tegenstand op dit zeer hoge niveau te sterk (4½ uit 9 is een prachtige score in dit gezelschap; Nijboer, Cifuentes, Knoppert en Klarenbeek plaatsten zich).

In het HSB-kampioenschap 1991 ging Manuel Nepveu lange tijd aan de leiding maar bleef in de laatste ronde op remise steken tegen clubgenoot Henk de Jongh. Aldus bleef Bernard Bannink hem nog voor op weerstandspunten, maar Ted Barendse (DSC) kaapte met een half puntje meer (7½ uit 9) de titel weg voor dit Promotieduo. Promotie was verder met Henk de Jongh (5e), Henk Luitjes (7e) en Willen Broekman (9e) zeer sterk aanwezig op dit kampioenschap.

In het snelschaakkampioenschap van de HSB werd een Promotie-viertal bijna kampioen. Het gerenommeerde DD (volgend jaar weer eerste klas KNSB) bleef Promotie echter net een half bordpuntje voor. In het persoonlijk snelschaakkampioenschap van de HSB op 29 februari 1992 moest de beste Promotiespeler, Bernard Bannink, genoegen nemen met een zesde plaats. Wagenaar van Rijswijk werd kampioen, Henk Luitjes werd achtste en Arjen Wassenaar tiende.

1e team

Het eerste kende een gedegen, goed seizoen en eindigde uiteindelijk op de vierde plaats in klasse 3D van de KNSB. In de laatste ronde werd verloren van Nieuwendam, anders had de tweede plaats er ingezeten. Overschie behaalde het kampioenschap. Promotie 1 won zes keer en verloor drie keer. In de stand (zie verderop) is te zien dat verloren werd van de drie hoger eindigende teams en dat alle lager geklasseerde ploegen werden verslagen, in een aantal gevallen met zeer ruime cijfers. Teamleider Willem Broekman kan dus terugzien op een evenwichtige prestatie van zijn ploeg. Eerder werd al gememoreerd dat de drie jeugdspelers hun opstelling ondubbelzinnig waarmaakten. Hoewel meerdere spelers van het eerste een riant plusscore haalden, en we niet moeten vergeten dat Bernard Bannink (net als Jan Kalkwijk in het 2e) aan het eerste bord vrijwel steeds tegen een clubkampioen moet spelen, verdient de prestatie van Hans Meijer een gouden randje: 7½ uit 8 aan bord 2!

2e team

In de laatste ronde maakte het tweede aan alle onzekerheid over mogelijke degradatie een eind door concurrent Collectief 1 in Delft te verslaan met 4½-3½. De krachtsverschillen in de HSB Promotieklasse waren dit seizoen zo gering dat Promotie 2 met deze overwinning zelfs op de vierde plaats eindigde en in acht wedstrijden slechts 5½ bordpunt minder scoorde dan de uiteindelijke kampioen, DSC 2. Joost Mostert en Jan Blankespoor vervingen de twee vroegtijdig vertrokken basisspelers in de laatste twee ronden op uitstekende wijze. Mildor van Staden scoorde 6 uit 8.

3e team

Vanaf de aanvang van de competitie had het derde problemen. Verschillende spelers waren het hele seizoen matig op dreef. De morele genadeklap kwam al vroeg toen - wat achteraf de enige zege van Promotie 3 en de enige nederlaag van deze latere kampioen bleek te zijn - de 4½-3½ overwinning op de Scheve Toren 2 door de bond werd omgezet in een 3½-4½ nederlaag. Uiteindelijk kon slechts één gelijkspel worden aangetekend, tegen Belgisch Park 1; de overige wedstrijden gingen verloren. Teamleider Ruud Matai heeft via wijzigingen van opstelling en inzetten van sterke reservespelers tussentijds het tijl vergeefs proberen te keren. Harry Boerkamp scoorde 3½ uit 5; hij speelde vier keer aan bord 1.

4e team (jeugd)

Het eerste jeugdteam (Promotie 4) speelde een prima seizoen en eindigde als derde, op slechts één matchpunt van kampioen Bobby Fischer 1 (eveneens jeugdteam) en van het daarmee gelijk eindigende Collectief 2. Achteraf gezien (maar dat is voor ook voor een wedstrijdleader extern makkelijk praten) lijkt uitgerekend de nederlaag tegen stadgenoot Botwinnik 2 (dat een zwak seizoen doormaakte en 7e werd) aan Promotie 4 het kampioenschap te hebben gekost. Teamleider Jan Veldhuizen gaf met een score van 5 uit 7 het goede voorbeeld. Hij zag met genoegen dat Hamilcar Knops zijn prestatie evenaarde (5 uit 7) en Roeland Thoutenhoofd (4 uit 6) daar dicht bij in de buurt kwam. De jongste speler, Michiel Blok, overtrof deze prestaties echter nog met 5½ uit 7!

5e team (jeugd)

Het tweede jeugdteam (Promotie 5) behoeft slechts vijf wedstrijden te spelen, omdat aan het begin van de competitie Spoorwegen en Velo 2 zich terugtrokken. Het won twee keer, verloor twee keer en speelde één keer gelijk. Daarmee eindigde het team op de vierde plaats. Kampioen werd Pomar 4. Door allerlei omstandigheden speelde het vijfde nogal in wisselende samenstelling. Ook in dit jeugdteam gaf de teamleider, Jan-Leendert Dogterom, -met 3½ uit 5- het goede voorbeeld; maar ook hier werd de score van de teamleider door de jeugd verbeterd: Esther Perluka en Paul Bogaarts scoorden beiden 3½ uit 4.

6e team

Het zesde begon het seizoen met grote verwachtingen, nadat in de afgelopen twee jaar in nagenoeg dezelfde samenstelling goede prestaties waren geleverd. In de derde ronde werd verloren van DSC 7, maar na de onnodige nederlaag tegen het zwakkere RHC 3 moest teamleider Chris Schoon de kampioensaspiraties definitief laten varen. Ten slotte eindigde de ploeg met vier zeges en drie nederlagen op de derde plaats. Scheve Toren 4 werd kampioen. Beste persoonlijke score was voor Jacq. Vermeulen met 6 uit 7.

7e team (jeugd)

Het derde jeugdteam trad aan met een aantal spelers onder de 12 jaar. Niettemin werden twee rivalen met niet mis te verstane cijfers gevloerd. Met vier punten uit zes wedstrijden werd de vijfde plaats bereikt. Teamleider Herman Buiten inspireerde zijn ploeg in zijn bekende laconieke stijl en moest diverse malen improviseren met de opstelling (in enkele wedstrijden moest hij zelfs - met succes overigens - een beroep doen binnen eigen familiekring, waar verwoed geschaakt wordt). Voorzitter Harry Breuker scoorde 3½ uit 5.

Rest mij ten slotte aan het eind van het seizoen alle wedstrijdleaders, teamleiders, chauffeurs en andere leden die zich voor de externe competitie hebben ingezet, te bedanken voor hun steun en medewerking.

De wedstrijdleader extern, Frans Martens

EINDSTANDEN 91/92 KNSB/HSB

Promotie 1		KNSB 3D												
Nr		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	MP	BP	Rang
1	Overschie		6	3	6	5,5	6,5	6,5	4	6,5	7	15	51	1
2	Nieuwendam	2		6	5,5	4	4,5	4,5	4,5	4,5	6,5	15	42	2
3	Groenoord	5	2		5	6,5	2,5	4,5	6	5,5	7,5	14	44,5	3
4	Promotie	2	2,5	3		4,5	6	7	6,5	6	6	12	43,5	4
5	VAS/ASC	2,5	4	1,5	3,5		5	5	5	6,5	4	10	37	5
6	WGM II	1,5	3,5	5,5	2	3		6	4,5	2	6	8	34	6
7	US	1,5	3,5	3,5	1	3	2		4,5	5,5	5	6	29,5	7
8	Sch. Toren	4	3,5	2	1,5	3	3,5	3,5		4,5	4,5	5	30	8
9	Phil. III	1,5	3,5	2,5	2	1,5	6	2,5	3,5		4,5	4	27,5	9
10	OoievaarII	1	1,5	0,5	2	4	2	3	3,5	3,5		1	21	10

Promotie 2		HSB Promotieklasse											
Nr		1	2	3	4	5	6	7	8	9	MP	BP	Rang
1	DSC 2		3,5	5	4,5	6	5	4,5	3	7,5	12	39	1
2	Rijswijk 1	4,5		3,5	4,5	4	6,5	3,5	5	6	11	37,5	2
3	Schaakmat1	3	4,5		5	2	5	4,5	4,5	2,5	10	31	3
4	Promotie 2	3,5	3,5	3		3	5	4,5	6,5	4,5	8	33,5	4
5	HSV 1	2	4	6	5		4	2,5	2,5	4,5	8	30,5	5
6	RHC 1	3	1,5	3	3	4		4,5	4,5	5,5	7	29	6
7	Collect. 1	3,5	4,5	3,5	3,5	5,5	3,5		3	4,5	6	31,5	7
8	Wassenaar1	5	3	3,5	1,5	5,5	3,5	5		3	6	30	8
9	DD4	0,5	2	5,5	3,5	3,5	2,5	3,5	5		4	26	9

Promotie 3		HSB 1B										
Nr		1	2	3	4	5	6	7	8	MP	BP	Rang
1	Sch.Toren2		3,5	4	4,5	5	8	5,5	4,5	11	35	1
2	Centrum 1	4,5		3,5	4,5	4	4,5	5,5	5,5	11	32	2
3	DSC 3	4	4,5		2	4	5	5	5	10	29,5	3
4	DCSV 1	3,5	3,5	6		4	3	4	6	6	30	4
5	Pomar 1	3	4	4	4		2	4	5,5	6	26,5	5
6	DD 5	0	3,5	3	5	6		3,5	4,5	6	25,5	6
7	Belg.Park1	2,5	2,5	3	4	4	4,5		4	5	24,5	7
8	Promotie 3	3,5	2,5	3	2	2,5	3,5	4		1	21	8

EINDSTANDEN '91/'92

Promotie 4 (jeugd) HSB 2D												
Nr	1	2	3	4	5	6	7	8		MP	BP	Rang
1 B.Fischer1		3	4,5	4	4,5	5	6	7		11	34	1
2 Collect. 2	5		3,5	6,5	4,5	3,5	5	6,5		11	34,5	2
3 Promotie 4	3,5	4,5		4,5	5	5	3	6		10	31,5	3
4 RHC 2	4	1,5	3,5		3,5	5	5	7,5		7	30	4
5 Vogelwijk1	3,5	3,5	3	4,5		4	4,5	5		7	28	5
6 SHGP 2	3	4,5	3	3	4		3,5	5,5		5	26,5	6
7 Botwinnik2	2	3	5	3	3,5	4,5		3,5		4	24,5	7
8 DD 7	1	1,5	2	0,5	3	2,5	4,5			2	15	8
Promotie 5 (jeugd) HSB 3C												
Nr	1	2	3	4	5	6				MP	BP	Rang
1 Pomar 4		4,5	1,5	4,5	5,5	6,5				8	22,5	1
2 Den Hoorn1	3,5		4,5	4	6,5	6,5				7	25	2
3 HSV 3	6,5	3,5		3	4,5	5				6	22,5	3
4 Promotie 5	3,5	4	5		4,5	3,5				5	20,5	4
5 Botwinnik3	2,5	1,5	3,5	3,5		5				2	16	5
6 Belg.Park3	1,5	1,5	3	4,5	3					2	13,5	6
Promotie 6 HSB 3D												
Nr	1	2	3	4	5	6	7	8		MP	BP	Rang
1 Sch.Toren4		4	5	4,5	6,5	5,5	6,5	7		13	39	1
2 DSC 5	4		4,5	5	6,5	4	6	5		12	35	2
3 Promotie 6	3	3,5		5	3	5	6,5	5,5		8	31,5	3
4 Centrum 3	3,5	3	3		4,5	4,5	3,5	6,5		6	28,5	4
5 RHC 3	1,5	1,5	5	3,5		3,5	7	4		5	26	5
6 Hgs Toren3	2,5	4	3	3,5	4,5		4	4		5	25,5	6
7 SHGP 4	1,5	2	1,5	4,5	1	4		4,5		5	19	7
8 Pomar 5	1	3	2,5	1,5	4	4	3,5			2	19,5	8
										56	224	
Promotie 7 (jeugd) HSB 4D												
Nr	1	2	3	4	5	6	7			MP	BP	Rang
1 Arena 2		4,5	4,5	4,5	6	4,5	8			12	32	1
2 DSC 7	3,5		4	6,5	6	5	7			9	32	2
3 Vogelwijk2	3,5	4		3	4,5	5	6			7	26	3
4 DCSV3	3,5	1,5	5		4,5	2	6,5			6	23	4
5 Promotie 7	2	2	3,5	3,5		7	7			4	25	5
6 Schaakmat3	3,5	3	3	6	1		6			4	22,5	6
7 Belg.Park4	0	1	2	1,5	1	2				0	7,5	7

DWAALLICHTEN

In Nieuwendam ging het toch nog even mis. Mijn loods Broekman was samen met Nepveu, Bannink en Noordhoek in het niets opgelost. Ik had nog net gezien dat Broekman zijn auto op een wat vreemde plek parkeerde maar met zo'n bemanning kun je nu eenmaal van alles verwachten. Daarna verloor ik hem uit het oog. Doorrijden en dichterbij het speellokaal parkeren leek geen slecht idee. Even later stonden Wassenaar, Kuipers, Blok en ik echter met Golf en al op een onmogelijk smal pad en besloten we bij twee autochtone meisjes naar het Bredekerkepad te informeren. De een wees naar links, de ander naar rechts. Dat overkomt mij wel vaker, maar meestal zitten de dwaallichten dan in mijn auto. Twee jaar geleden heeft zo'n situatie mij in Hillegom de rechtersvoorband van mijn auto gekost. Volgens mijn secondanten moest ik op een t-kruising tegelijkertijd naar rechts en naar links. Dat bleek, ondanks mijn poging daartoe, fysisch niet mogelijk. Sindsdien is het mij duidelijk dat een schaker op zijn eigen intuïtie moet vertrouwen en zich niet moet verlaten op al te luidruchtige secondanten. Had Timman nu al niet wereldkampioen kunnen zijn als hij in Kuala Lumpur, 1990, in zijn vierde matchpartij tegen Karpov de suggestie van Sax om 66.a2? te spelen verworpen had?

We dwalen echter af. Terug naar de externe competitie. Deze verliep volgens de verwachtingen. Degradatie leek vooraf uitgesloten en het kampioenschap leek nog net buiten ons bereik te liggen. Dat bleek te kloppen. Overschie won met lichte overmacht op de voet gevolgd door Nieuwendam, Groenord en Promotie. Gelet op de kwaliteit van ons team is de tweede klasse in het vizier gekomen. De scoringspercentages van het afgelopen jaar bevestigen dit: Bannink (50; Acceptabel. Onze eerste bordspeler kampte af en toe met bizarre inzinkingen.), Blok (67; Prima. Heeft de neiging het schaakbord in brand te steken.), Broekman (56; Stroef. Er zit af en toe zand in zijn schaakmotor.), Hoorweg (69; Stabiel. Schaakt als een sluipmoordenaar.), Kuipers (58; Veelbelovend. Kan flitsend agressief spelen maar wil dat soms vergeten.) Meijer (94; Onbegrijpelijk. Wat staat ons nog te wachten?), Nepveu (39; Onherkenbaar. Wanneer staat de echte Nepveu op?), Noordhoek (67; Uitstekend. Vaak opvallend originele spelbeelden.) en Wassenaar (75; Vervaarlijk. Een te duchten tegenstander.).

Een korte toelichting op mijn score lijkt op zijn plaats. Wat was er aan de hand? Ik heb geen idee, maar het leek er af en toe op dat mijn tegenstanders op het licht afkwamen.

In Zoetermeer verloor Promotie op overtuigende wijze van Overschie. Dat lag niet aan mij. Na een half uur stond ik al gewonnen.

Meijer - T. Wirschell (Overschie); Zoetermeer, 1991.

1.d4 Pf6 2.c4 g6 3.Pc3 Lg7 4.e4 0-0 5.f3 d6 6.Le3 Pc6 7.Dd2 a6
8.Pge2 Tb8 9.Pc1 e5 10.d5 Pd4 11.Pb3 (Zie diagram)

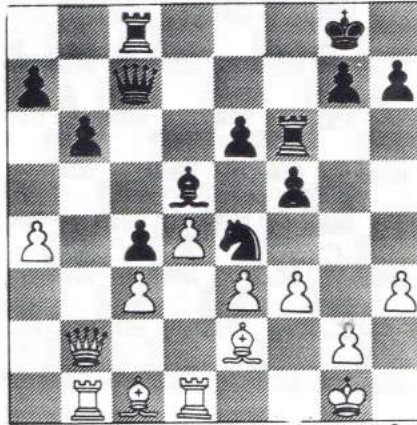
11.c5?! (De normale voortzetting is 11.Pb3 ab3 12.c5) 12.dc6 Pb3? (Zwart had er met 12.bc6!? een gambiet van moeten maken.) 13.c7! (Hoorweg vermoedde dat dit het nieuwtje van het jaar kon zijn. 's Avonds bleek dat jammer genoeg niet het geval te zijn. Mijn originele vondst is een standaardwending in deze opening.) Pd2? 14.cb8D! (Deze zet kwam voor zwart als een onaangename verrassing. Hij had alleen aan 14.cd8D?! Pf3 15.gf3 Td8 gedacht. Wit staat gewonnen.) 15.Pf1 15.Tf1 b5 16.0-0-0 Da5 17.Dd6 Pd7 18.cb5 (Interessant was 18.b4!.) 18.ab5 19.Td5 Da8 20.Tb5 La6 21.Ta5 Pb8 22.Td1 Pc6 23.Tc5 Tc8 24.Tc6 Tc6 25.Dd8 Dd8 26.Td8 Lf8 27.Lh6 Tc8 28.Tc8 Lc8 29.Lf8 Kf8 30.Pd5 en wit won gemakkelijk.

In Amsterdam mocht ik tegen VAS/ASC ook niet over gebrek aan medewerking van de kant van mijn tegenstander klagen. Het is opvallend hoe weinig schakers, inclusief mijzelf, van het Nimzo-Indisch plegen te begrijpen (Zie ook de kandidatenmatch tussen Yusupov en Timman - Linares 1992). Spelers die zelf op ontdekkingstocht in deze opening willen gaan doen er goed aan het beroemde boek over het "Zurich International Chess Tournament, 1953" van David Bronstein aan te schaffen. Aan de hand van elf partijen, waaronder de beroemde partij tussen Geller en Euwe die door de laatstgenoemde met het torenoffer 22.Th8!! beslist werd, beschrijft Bronstein de belangrijkste karakteristieken van de hoofdvariant van het Nimzo-Indisch.

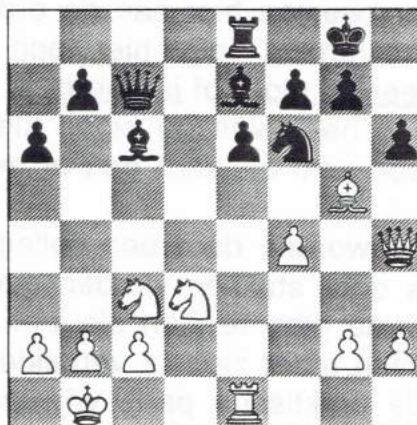
J.Wilmink (VAS/ASC) - Meijer; Amsterdam 1991.

1. d4 Pf6 2.c4 e6 3.Pc3 Lb4 4.e3 0-0 5.Pf3 c5 6.Ld3 d5 7.0-0 Pbd7 8.a3 (Beter lijkt 8.cd5.) Lc3 9.bc3 dc4 10.Lc4 Dc7 11.Le2 (Ik verwachtte 11.Ld3 gevolgd door 12.e4.) b6 12.a4 Lb7 13.Lb2

Tfd8 14.Dc1 Pg4 15.Td1!? **Tac8** (Niet 15.Lf3? 16.Lf3 Dh2 17.Kf1 Dh4 18.g3 Dh3 19.Ke2 en wit staat gewonnen.) **16.h3** (Een lichte verzwakking.) **Pf6 17.Db1 Le4 18.Da2 Db7 19.Tac1 Ld5 20.Da3?** (De witte stelling schreeuwt om 20.c4.) **20.Pe4?** (De zwarte stelling vereist een onmiddellijk 20.c4.) **21.La1?** (Wits laatste kans om 21.c4 te spelen.) **21.c4!** (Mijn tegenstander raakte door deze zet zichtbaar uit zijn balans.) **22.Tb1 Dc7 23.Lb2 f5 24.Lc1 Tf8 25.Pd2 Pdf6 26.Pe4 Pe4 27.Db2 Tf6 28.f3?** (Zie diagram.)

tegen Bannink ging verder met 11.Dd2 a6 12.Pd4 Tac8 13.Pc6 Tc6 14.Kb1 Dc7 15.f4 h6! en wit had problemen. In Nieuwendam bleek Bannink zich onze partij eveneens te herinneren en informeerde of ik hem niet erkentelijk was voor de voorkennis die ik dankzij hem had opgedaan. Die voorkennis bleek inderdaad goed van pas te komen.) 11.Kb1 a6 (Ik overwoog 11.Dc7 12.Lf6 gf6!? en 11.Dc7 12.Lf6 Lf6 13.Dd6 Dd6 14.Td6 Lc3 15.bc3.) 12.e5 (Deze zet blijkt slecht samen te gaan met 11.Kb1.) 12.de5 Dh4!? (Dit was een zet die ik vergeten was. Ik had mij op 12.De5 Db8 ingesteld.) 13.Dc7 14.Pe5 Tfe8 (Een scherpe stelling. Mogelijk is 14.Tfd8 Pg4 15.Td1 Td1 16.Pg4 Le7.) 15.f4 (Ik maakte mij meer zorgen over 15.Dh3 en 15.Td3.) 15.Tad8 16.Td3 Td3 17.Pd3 h6! (Steeds weer deze cruciale zet. Zie diagram.)

18.Te3! (Uitstekend gespeeld. Zwart moet op zijn hoede zijn.) 18.hg5 19.fg5 Kf8 (Alles volgens plan. Wit dacht geruime tijd na. Hij was duidelijk niet tevreden over het verloop van de strijd.) 19.Pe5! (Fraai. Zo verliest zwart na 19.Pg8? 20.Df4! Ld6 21.Pg6! mat.). 19.Db6?! (Gebaseerd op een optische illusie. Aangewezen was 20.Tc8! 21.gf6 Lf6 22.Dh8 Ke7 23.Pc6 Dc6 24.Dh3 b5 met groot voordeel voor zwart.) 20.Te1? (Onjuist, de witte toren blijkt onkwetsbaar te zijn. Wit had de strijd op dit moment een bruuske wending moeten geven. Evenmin goed was natuurlijk 20.gf6 Lf6 21.Dh8 Ke7 22.Pc6 bc6! 23.Dh3 Lc3! 24.Tc3 Dg1 mat. Noodzakelijk was 20.Dh8! Pg8 21.Dh5! Ph6!?, een verplichte zet omdat zwart na 21.g6? 22.Dh7!! briljant mat gezet wordt, 22.gh6 g6 en wit kan de strijd op vele manieren voortzetten. De zettenreeks 23.Pg6 fg6 24.Dg6 Dd4 25.h7 Lf6 26.g4 Lh8 27.Te1 illustreert de onkwetsbaarheid van de witte toren.) 20.Dc5 (Geheel in Siciliaanse stijl.) 21.Dh8? (Te laat, maar ook aan andere voortzettingen kleven bezwaren.) 22.Pg8 23.Dh5 g6 24.Pg6 (Na 24.Dh7 Df2! 25.Pd1 Df5 26.g4 Df4 wint zwart eveneens.) 24.fg6 25.Dg6 Df5 26.Dh5 Td8 27.a3 Td2 en wit gaf op.

Hans Meijer

DOCTOR DOCEERT:

XIV. De geïsoleerde pion.

Nadat ik in de vorige paar afleveringen van deze rubriek enkele onderwerpen heb aangesneden die niet echt schaaktechnisch van aard waren, wordt het nu weer eens tijd voor een technisch onderwerpje. De geïsoleerde pion, daar gaat het over.

U weet allemaal wat voor beesten hier aan de orde komen, maar voor de volledigheid en formele zuiverheid volgt hier toch maar even een omschrijving: een geïsoleerde pion of isolanus is een pion die op de lijnen naast zich geen pion heeft van de eigen kleur, maar wel schuin voor zich (op meer dan een veld afstand) een of meer pionnen van vijandelijke signatuur.

Deze pion kan niet gedekt worden door een collega en als hij wordt aangevallen moet hij dus door stukken worden gedekt. Het ligt dus voor de hand om een geïsoleerde pion te zien als ziek, zielig en nooddruftig en als een kleinood dat men moet zien te vermijden. Even zo goed komt de geïsoleerde pion in de praktische partij vrij vaak voor- een goede reden om er over te schrijven- en er zijn zelfs openingen (de Tarrasch bijvoorbeeld) waarin een van de partijen zo'n kleinood vrijwillig accepteert. Daar moet een reden voor zijn. Niemand zal tenslotte vrijwillig een ziek kreng accepteren. Toch?

Laten we de zwakke kanten van zo'n beest eerst eens bekijken.

Een geïsoleerde pion is hulpbehoevend. Ik schreef het al: wordt hij aangevallen dan moet hij met stukken worden verdedigd. De geïsoleerde pion fungeert dus als een handenbindertje voor de bezitter ervan. Maar er is nog meer aan de hand. Het veld voor de geïsoleerde pion- het zgn. stopveld- is een zwakte vanuit het standpunt van de bezitter van die pion en een sterk veld voor de tegenpartij. Als het stopveld wordt bezet door de tegenpartij kan het aldaar residerende stuk niet door pionnen worden verjaagd, maar hooguit door stukken. Hieruit volgt dat het stopveld het beste in bezit kan worden genomen door een licht stuk, paard of loper. Vooral het paard blijkt een ideaal 'stopstuk' te wezen. Door de aanwezigheid van een geïsoleerde pion heeft de tegenpartij onmiddellijk een potentieel aanknopingspunt voor aanval. Hij kan proberen de pion te veroveren. De manier waarop dat het beste gebeurt is als volgt. 1) Bezet het stopveld met een stuk. Liefst een licht stuk. De pion kan nu niet meer oprukken. 2) Val de geïsoleerde pion aan met zoveel mogelijk hout. De bezitter van de pion zal, als hij pech heeft, de pion dan ook even zo vele malen moeten dekken. Dat bindt zijn stukken. De aanvaller mag nu hopen dat hij de aanval op de geïsoleerde pion kan combineren met secundaire dreigingen. De stukken van de verdediger

raken dan misschien overbelast en het zou er van kunnen komen dat deze verdediger positionele concessies moet doen of gewoon de geïsoleerde pion of een ander klein kreng moet verliezen. Wanneer U dit hoort krijgt U misschien het idee dat een geïsoleerde pion zo ongeveer de ergste zwakte is die je kunt oplopen. Om het oordeel over de geïsoleerde pion wat evenwichter te laten zijn moeten we dan nu maar eens kijken naar de eventuele positieve kanten van het bezit er van.

Het stopveld is voor de geïsoleerde pionbezitter een zwakte, maar de velden die door de geïsoleerde pion worden bestreken duidelijk niet. Het zijn velden die goed in bezit kunnen worden genomen door stukken, vaak weer de lichte. Men moet zich realiseren dat in de openingsfase geïsoleerde pionnen vaak voorkomen op d4 (wit) of d5 (zwart) en dat een door de geïsoleerde pion gedekt wit (zwart) paard op e5 (e4) zich dichtbij de vijandelijke troepen bevindt en zijn invloed tot diep in de vijandelijke stelling doet gevoelen. Als het stuk door een vijandelijke pion wordt weggejaagd zit deze vijand zelf meestal met een zwakke pion op het veld voor het lichte stuk. Voorbeeld: Wit: d4, Pe5 Zwart: e6,f7. Als zwart middels f7-f6 het witte P verjaagt is e6 zwak, want niet meer gedekt door pion f7. De conclusie moet dus zijn dat een stuk dat gedekt wordt door de isolanus een vervelende luis in de pels van de opponent is.

Als gevolg van het feit dat de geïsoleerde pion niet door een mede-boer wordt gedekt kunnen de stukken van de isolanus-eigenaar agressiever worden opgesteld. Dit is natuurlijk een voordeel. Een voorbeeld. In de ruilvariant van het damegambiet wordt de zwarte pion op d5 gedekt door boertje c6. Het P van b8 zal dan meestal via d7 bescheiden om de hoek komen kijken. In de Tarrasch-verdediging staat d5 geïsoleerd te wezen, maar Pb8 kan mooi naar c6, waar zijn activiteit wel even wat groter is.

Voor de lopers en de zware stukken is het vaak iets gemakkelijker manoevreren als er een isolanus is. Dames en torens kunnen bijvoorbeeld langs de derde (zesde) rij getransporteerd worden, wat niet uitsluitend een academisch voordeeltje is en de snelheid van de aanval onder omstandigheden merkbaar verhoogt!

Nu hebben we gezien wat de plussen en minnen zijn van de isolanus. Of je ervan houdt de geïsoleerde pion je eigendom te mogen noemen hangt van je temperament af, of je een aanvalsspeler bent. De isolanus heeft zijn waarde bij het creëren van een aanvalsstelling, maar in het eindspel is het meest zwak. Immers, in het eindspel is doorgaans geen sprake meer van ruige aanval op koningsstellinkjes. De isolanus staat dan gewoonlijk zielig geïsoleerd te wezen, meer niet. De echte eindspelletjes-maniakken zullen daarom de geïsoleerde boer liever niet bezitten!

Een en ander wordt weer toegelicht aan de hand van twee leerzame partijen van Oom.

Zoals enkelen van U reeds weten is Oom enige tijd geleden uitgedaagd tot een tweekamp. De uitdager- een typische onderbondsspeler die op onze club enige naam gemaakt heeft als zwendelaar- had winderigheid en puistjes overgehouden aan het feit dat hij in 6 serieuze partijen tegen Oom niet meer had gescoord dan een halfje (1/2 je). Zijn huisarts, die dra het achterliggende zielkundige probleem onderkende, had hem aangeraden niet te kniezen, maar te trachten de score op te vijzelen. Een bezoek aan een psycholoog verschaftte hem vervolgens de nodige moed. Hij daagde Oom uit tot een match om 10 partijen. In de hem door de psycholoog met ongelooflijk veel moeite aangeprate rotsvaste overtuiging dat hij minstens vijftig procent zou scoren. In deze tweekamp nu zijn twee partijen gespeeld die met het thema van dit artikel volkomen toevallig rechtstreeks te maken hebben. Die partijen worden hier behandeld.

Er is echter een moeilijk juridisch probleem gerezen. Plotseling heeft de uitdager geen toestemming gegeven zijn naam aan de openbaarheid prijs te geven. Ik heb wel een vermoeden wat daar achter zit, maar dat doet even niet ter zake. We zitten gewoon met het probleem hoe we deze tegenstander moeten aanduiden. We kunnen de opponent in de beste wiskundige traditie aanduiden met 'X' of zelfs met 'N.N.' (= Nomen Nescio, ik weet niet tegen welke lammeling ik heb zitten spelen), maar dat is respectievelijk saai en onwaar.

Daarom heb ik geheel willekeurig een naam gecomponeerd uit de geheel willekeurig gekozen laatste vier letters van het alfabet. Vol willekeur en met gepast afgrijzen noemen we de tegenstander van nu af aan: Z.Wijx.

1e Matchpartij. Z.Wijx- Oom. 1/3/92

Damegambiet (Tarrasch)

1 d4.Pf6 2 c4.e6 3 Pc3.d5 4 Pf3.c5 5 e3.Pc6 6 Le2.a6 7 cd5x.ed5x
8 0-0.Le6 9 b3.cd4x 10 Pd4x.Lb4?

Of Oom nu te zwaar getafeld had, of zich zorgen maakte over zijn belastingpapieren, het is niet geheel duidelijk. Wel duidelijk is dat de laatste zet niet deugt. De looper had op e7 of misschien op d6 betere diensten gedaan. Op b4 hoort hij in ieder geval niet: er gaat daar geen dreiging van hem uit en zwart moet zich later in rare bochten wringen vanwege deze zet. De partij met de isolanus moet zeer doelgericht op aanval spelen; zo niet dan dreigen er moeilijkheden omdat hij immers geen gebruik kan maken van de sterke kanten van het geïsoleerde beest.

11 Lb2,0-0 12 Tc1.Tc8 13 Pa4!

Een heel goede zet! Er dreigt Pc6x met pionwinst en bovendien kan het paard onder omstandigheden op c5/b6 iets gaan doen. Zwart bevindt zich in grote moeilijkheden.

13....Pb8

Een pijnlijke terugtocht. Als zwart op d4 geruild had was Dd4x gekomen met een overweldigende stelling, aangezien het P op f6 'nooit' meer naar e4 had gekund en zwart wegens de aangevallen ongeluksloper b4 nog een tempo had moeten weggeven ook.

14 Dd3.b5 15 Tc8x.Lc8x 16 Pc3.De7 17 Lf3.Le6 18 Td1

Terwijl zwart als gevolg van zijn zwakke tiende zet alleen maar verdedigend heeft geopereerd, heeft wit de druk tegen de geïsoleerde pion opgevoerd: Lf3, Td1 en Dd3 oefenen druk uit, terwijl de pion immobiel is gemaakt door het paard op het stopveld d4. Wijx speelt geheel volgens de boekjes en stijgt daarmee boven zijn gebruikelijke niveau uit!

18....Lc3x 19 Lc3x.Dc5 20 Lb2.Pbd7 21 Tc1.Pe5

Zwart probeert van alles, maar het is rukken aan de ketting. Wit had simpel een boer kunnen verdienen met 22 Dh7x+ met overgang naar een gewonnen eindspel, maar wat hij doet wint ook.

22 De2.Pf3x+ 23 Pf3x.Db4!?

Na het defensieve 23...,De7 was wit middels Tc6 binnengekomen. Nu geeft zwart aan wit de gelegenheid zijn sterke looper te ruilen tegen het paard op f6. Gevolg is wel dat de zwarte koning tocht gaat voelen en dat f5 een magnifiek veld wordt voor het witte P.

24 Lf6x.gf6x 25 Pd4.Tc8 26 Db2.Tc1x+ 27 Dc1x.Dd6 28 Dc3.Kg7 29 b4.De5

Zwart was in tijdnood en probeerde of er nog zo iets als eeuwig schaak te forceren viel. Dat is uiteraard niet het geval. Wit speelt het eind heel sterk. En dat is opmerkelijk, want hij staat eigenlijk niet bekend als een begenadigd positieplayer (Oom heeft er in de inleiding al op gewezen dat Wijx uitsluitend een zekere faam heeft verworven als zwendelaar).

30 h3.De4 31 Da3.Lc8 32 Da5.Db1+ 33 Kh2.De1!? 34 Dc7!.Lh3x 35 Kh3x.Db4x 36 Df4!

De doodsklap! Veld f5 is zwak in zwarts kamp en de koning is winderig.

36....Db1 37 Pf5+ (1-0)

Een partij die zeer goed illustreert dat de zwakte van een geïsoleerde boer absoluut gecompenseerd moet worden door actief tegenspel!

7e Matchpartij. Z.Wijx- Oom. 30/4/92

Nimzo-Indisch.

1 d4.Pf6 2 c4.e6 3 Pc3.Lb4 4 e3.0-0 5 Ld3.d5 6 Pge2.c5 7 0-0.Pc6
8 cd5x.ed5x 9 dc5x.

Deze zet is niet meer bekend. De witspeler, die deze en de (eventuele) overige drie partijen moest winnen om de door hem nagestreefde vijftig procent-score te bereiken in deze match, herinnert zich kennelijk de eerste partij waarin Ooms isolanus hem, Wijx, veel pret verschafte. Zwart heeft na slaan echter een zeer actieve stelling.

9....Lc5x 10 b3.Te8 11 Lb2.Lg4!?

De positionele zet is hier 11....Le6 met stellingsbeelden die aan de Tarrasch doen denken. De tekstzet is agressiever, maar ook riskanter.

12 Pa4?!

Nu is het te vroeg voor deze zet. Aangewezen was 12 Tc1 om pas na zwarts reactie te bepalen of Pc3 naar a4 moet of naar b5. Nu wit al op a4 is gaan staan kan zwart zeer doeltreffend spelen.

12....Ld6 13 Tc1.De7 14 h3.Lh5 15 g4?

Je hoeft niet eens van alle wateren gewassen te zijn om in te zien dat deze waanzinnige zet van een onderbonder afkomstig moet zijn.

De witte koningsstelling is door de tekstzet zodanig verzwakt dat gedoseerd geweld op zijn plaats is. Zwart moest nog wel even naar allerhande tussenzetten kijken (16 Pg3 of Lh7x+), maar die stellen stuk voor stuk niets voor. Dus hakken maar!

15....Pg4x 16 hg4x .Lg4x 17 f3

Wie zo'n zet meent te moeten doen kan de partij ook gelijk opgeven.

Na het meer voor de hand liggende 17 Kg2,Dg5 18 f4,Dh5! gaat het licht bij wit echter ook snel uit.

17....De3x+ 18 Kg2

In deze stelling gebruikte ik zo'n vijf minuten om te kijken of wit onmiddellijk naar z'n grootje geholpen kon worden. Ik wist wel waar ik het zoeken moest, maar het vervolg vereiste wat berekening.

Mijn tegenstander, die volgens eigen zeggen in zijn jeugd als een begenadigd combinatiespeler werd beschouwd, had duidelijk niets in de gaten, want na mijn volgende zet schrok hij zichtbaar.

De combinatie die nu volgt ligt echter redelijk voor de hand en staat in de literatuur bekend als een magneetcombinatie: de Koning wordt aan zijn haren uit zijn hol weggesleept, richting galgeveld.

18....Lh3+!! 19 Kh3x,Dh6+ 20 Kg4.Te2x!

Dit tweede offer maakt aan alle eventueel nog bestaande witte illusies een einde. In eerste instantie had ik me op 20...,Pe5 geconcentreerd: je wilt tenslotte zoveel mogelijk hout rond de vijandelijke koning samentrekken. Maar toen ik nog eens goed naar de stelling luisterde hoorde ik de diagonaal f4-h2 brullen van importantie. De tekstzet is de meest adequate reactie op dat gebrul!

21 Lh7x+

Op onmiddellijk 21 De2x maakt zwart gebruik van voornoemde diagonaal; er komt 21...,Df4+ met soortgelijke gevolgen als in de partij.

21....Dh7x 22 De2x,Dg6+ 23 Kh4.Dg3+ 24 Kh5,g6+ (0-1)

In deze partij hebben we geen aanval gezien via het door de isolanus gedekte veld e4, maar we hebben gezien hoe zwart door de ruimte die de isolanus creëert snel tot aanval kan komen- in dit geval met de onbedoelde medewerking van de tegenstander.

Mijn tegenstander gaf de match na deze vreselijke nederlaag op.

Hij is nu weer in therapie. Bij een andere zieleknijper.

Uit de verstrekte gegevens kan de intelligente lezer nagaan wat de eindstand in de match was. Moest Oom daarom misschien de naam van zijn tegenstander met de mantel van Nescio bedekken?

PLOTSELING MAT

De speelzaal deed surrealistisch aan toen uw verslaggever er om even over elven 's avonds binnenkwam. Ik was toch nog even op stap gegaan om te zien wie de nieuwe snelschaakkampioen van Promotie zou worden. Vooraf had ik mijn geld op Bannink, Broekman of Noordhoek willen zetten. In Delft waren zij, leden van de befaamde oude garde, met het eerste team van Promotie op het nippertje geen snelschaakkampioen geworden. Ik bleek er echter verstandig aan gedaan te hebben mijn geld op zak te houden. De ene finale poule bleek gewonnen te zijn door Sander Blok, in Delft nog door de oude garde naar het tweede snelschaakteam verbannen, en de andere door Eelco Kuipers. Alle helden van weleer hadden het af moeten leggen tegen de jeugd. De geschiedenisboeken moeten de laatste tijd toch wel erg snel herschreven worden. Ik was natuurlijk al een gewaarschuwd man. Naar en van Nieuwendam was ik de chauffeur geweest van Blok, Kuipers en Wassenaar. Dat was een verhelderende rit. Zo'n rit heeft toch wel een andere dimensie dan een rit met leden van de oude garde. Waar ik gewoonlijk bijgepraat wordt over allerlei nutteloze onderwerpen kreeg ik nu voorlichting over moderne schaakstrategie. Sinds die rit ben ik van mening dat op de eerste zet alleen de koningspion verzet mag worden en er voor de tiende zet minstens een pion maar bij voorkeur een stuk geofferd moet worden. Alleen zo blijft de schaker fris en stompt hij niet, al damepion schuivend, af. Tot voor kort dacht ik dat de jeugd een ongezonde voorkeur voor het Koningsgambiet aan de dag legde maar intussen weet ik wel beter. Die opening voldoet aan alle eisen van de moderne openingsstrategie en biedt de garantie dat de tegenstander in de complicaties zal verdwalen. De toekomst van het schaken ziet er opeens een stuk boeiender uit. Ter illustratie een reconstructie van de beslissende snelschaakpartij.

S. Blok - E. Kuipers (Zoetermeer; 26-5-92)

1.e4 c5 2.d4 (Natuurlijk. Het Morra gambiet.) Pf6 (Een originele weigering. Mijn kennis van de theorie stopte hier.) 3.e5 Pd5 4.c4 Pb4 5.a3 Pa6 6.d5 (Voordeel voor wit.) d6 7. f4 g6 8. Pf3 Lg7 9.Pc3 Lg4 10. cd6 ed6 11.De2 De7 12.Pb5 De2 13.Le2 Kd7 14.Pe5 (Volgens de regels van de nieuwste schaakstrategie.) de5 15. Lg4 f5 16. Le2 e4 (Voordeel zwart.) 17.g4 Ld4 18.gf5 gf5 19. Lh5 Tf8 20.Tb1 Pc7 21. Ld2 Pb5 22. cb5 Kd6 23. Lc3 Kd5 24.Td1 a6 25.a4 ab5 26.ab5 b6 27.Tg1 Ta7 28.Le2 Taf7 29.b3 Tf6 (Zie diagram. Ziet u het mat in vier? Ik zag het niet.) 30. Lc4 Kd6 31.Tg7 Tg6 32.Td4 cd4 33.Lb4 Mat.

Hans Meijer.